

Moja pot v Mt Everest Base Camp

*Neskončna pot proti vrhu sveta,
kjer se mogočna gora skoraj dotika neba*

Draga Gelt

*Moja pot v Mt Everest
Base Camp*

*Neskončna pot proti vrhu sveta,
kjer se mogočna gora skoraj dotika neba*

Draga Gelt

Melbourne, 2015

Neskončna pot proti vrhu sveta, kjer se mogočna gora skoraj dotika neba
Endless Path to the Top of the World, where the Mighty Mountain almost touches the Sky

Opis hoje do Mt Everest Base Camp-a od 18. oktobra do 6. novembra 2008.
Description of the trek to Mt Everest Base Camp from October 18 to November 6, 2008.

Besedilo, grafična oprema, fotografije in oblikovanje - Draga Gelt
Pogled na Mt Everest ob sončnem vzhodu z gore Kala Patar - foto Kanadčan Gordon

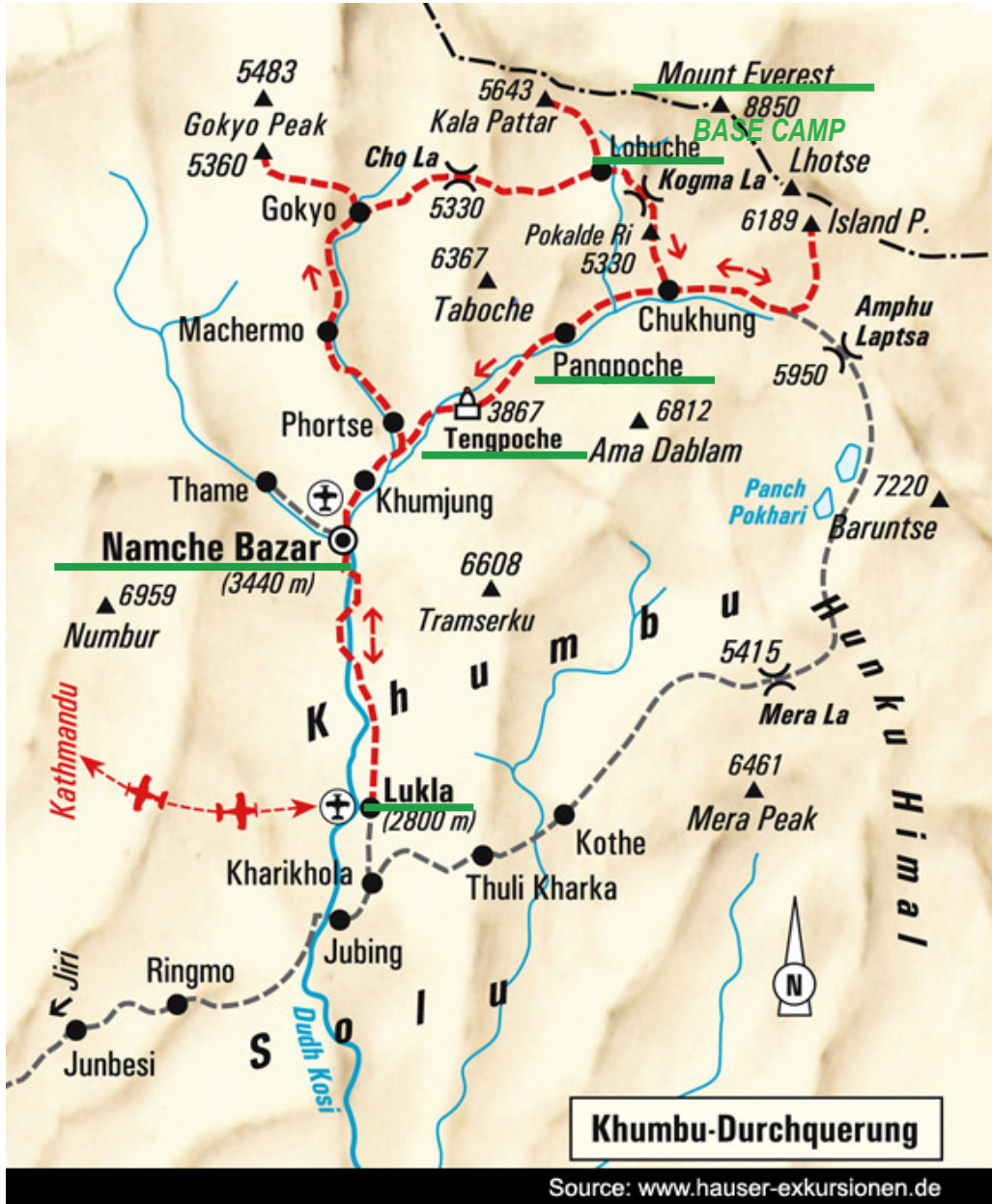
Text, graphics, photographs and desktop publishing - E-book, Draga Gelt
View of Mt Everest at sunrise from mountain Kala Patar: photo by Canadian co-traveller Gordon

ISBN 978-0-9871149-5-2

© Copyright Draga Gelt

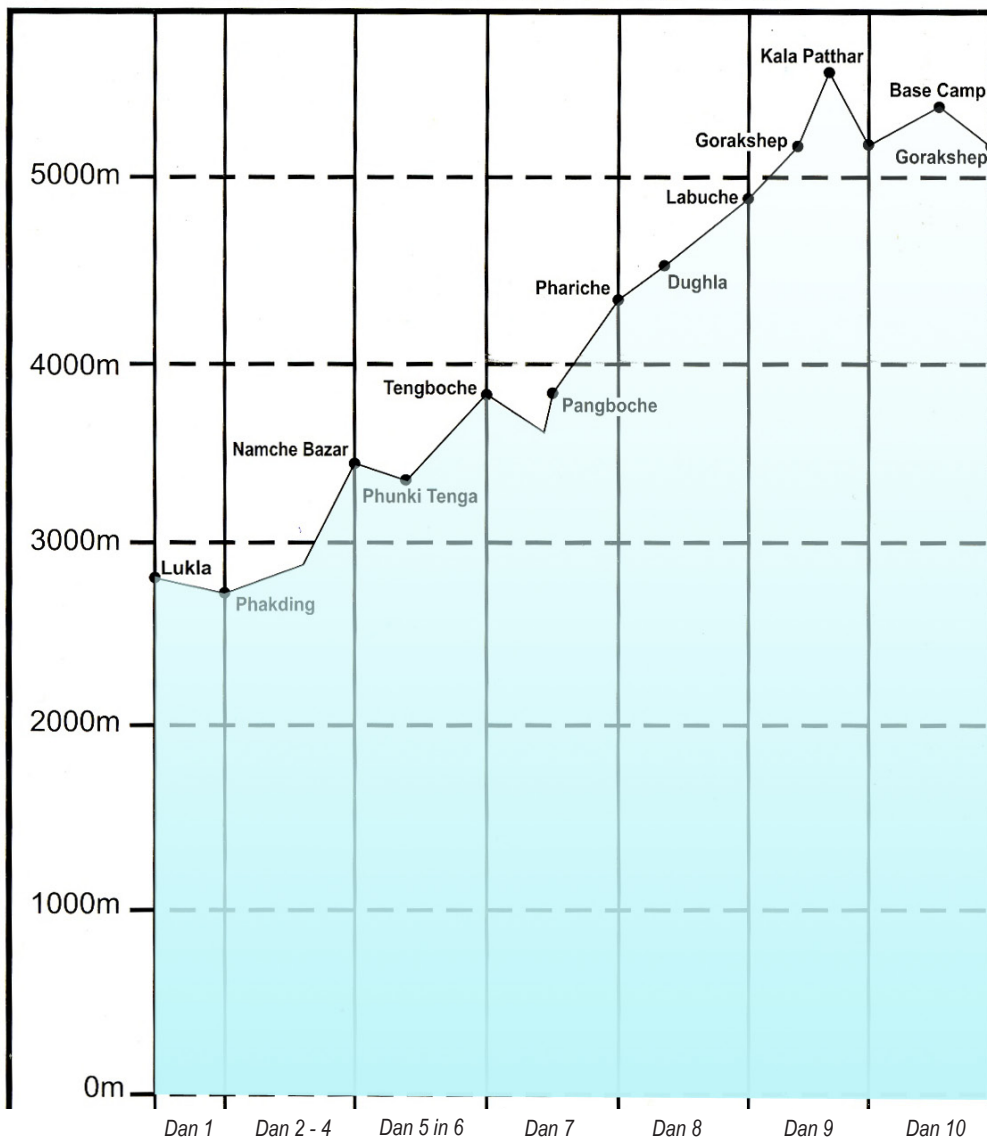
Melbourne 2015

*Neskončna pot proti vrhu sveta,
kjer se mogočna gora skoraj dotika neba*

Da bi še veliko ljubiteljev gora uživalo ta prelepi kraj in
čutilo prijazen nasmeh Nepalcev -
marsikateri ne more drugega nuditi, kot nasmeh, a to iz dna srca . . .
Draga

OD LUKLE DO MT. EVEREST BASE CAMP-a

Kazalo

	Stran
Sobota, 18. oktober	9
Nedelja, 19. oktober	10
Ponedeljek, 20. oktober	14
Torek, 21. oktober	15
Sreda, 22. oktober	15
Četrtek, 23. oktober	17
Petek, 24. oktober	17
Sobota, 25. oktober	18
Nedelja, 26. oktober	20
Ponedeljek, 27. oktober	21
Torek, 28. oktober	22
Sreda, 29. oktober	23
Četrtek, 30. oktober	24
Petek, 31. oktober	25
Sobota, 1. november	25
Nedelja, 2. november	25
Ponedeljek, 3. november	25
Torek, 4. november in sreda, 5. november	26
Četrtek, 6. november	26
Kje najdemo te visoke gore?	27

Zahvala ljubljenima otrokoma, Eriku in Frances, in njihovima družinama,
ki so organizirali praznovanje mojega rojstnega dne;

in vsem prijateljem in znancem,

ki so z darili darovali za delno plačilo potnih stroškov.

In uresničile so se moje sanje . . .

videti Mt Everest.

Enkratno, nepozabno doživetje!

Iskrena hvala!

Draga

Sobota, 18. oktobra, 2008

Prihod v glavno mesto Nepala, v Kathmandu (1360m – v mesto neverjetnega kaosa na vzporedniku 27°42'S in poldnevniku 85°19'V).

Glavni podatki o federativni demokratični republiki Nepal, najmlajši republiki na svetu:

meri 147,181 km², šteje 29,519.114 ljudi (štetje julija 2008). Glavne vere: Hindujci, Budisti, Muslimani, Kiranti in drugi; uradni jezik je Nepalščina, govorijo pa še Maithali 12.1%, Bhojpuri 7.4%, Tharu 5.8%, Tamang 5.1%, Newar 3.6%, Magar 3.3% in Awadhi 2.4%.

Po nekaterih virih je Nepal ena najrevnejših in najmanj razvitih držav na svetu.

V Nepalju živi več etničnih skupin. Posebna skupina ljudi v Himalaji so Šerpe, ki živijo na severu Nepala, kjer so gore najvišje. Znani so po svojem glavnem poklicu – so namreč gorski vodiči, spremljevalci in nosači, ki jih tuji alpinisti plačajo za nošnje opreme.

V državi je še vedno prisotna spolna diskriminacija; deklice in ženske so brez pravic, dobivajo manj hrane, imajo slabši dostop do izobrazbe in do zdravstvene oskrbe.

Pretrajljiv je podatek, da do 5 leta starosti umre več kot 100.000 otrok na leto - posledica slabega zdravstvenega sistema, neustrezne nege otrok in pogosto podhranjenosti.

Denarna vrednost: rupija (za 1 avstralski dolar 50.67NPR).

Naravno bogastvo: naravne lepote, kremen, voda, les, električna energija, nekaj lignita, bakra, kobalta in železove rude. Industrijsko dejavnost predstavlja predvsem predelava kmetijskih proizvodov – jute, sladkornega trsa, tobaka in žitaric.

Največji donos v Nepalju je turizem, saj so za leto 2008 našteji kar 9,000 trekerjev na mesec.

Naravne nevarnosti: hude nevihte, poplave v času monsuna, plazovi, suša.

Do konca 20. stoletja je bila država kraljestvo s hinduizmom kot uradno državno religijo.

V višinah Himalaje so ledeniki, ki so lahko dolgi kar 50 km.

Zaradi taljenja le teh v nižjih legah, so se v Himalaji oblikovale številne reke in jezera, ki so preoblikovala površje in vplivala na življenje ljudi.

Tu izvirajo pomembne Azijske reke, kot Ind na zahodu, Brahmaputra na vzhodu in Ganges, sveta reka. *(podatki iz spletne strani o Nepalju)*

Na mednarodnem letališču v Kathmandu nas je pričakal manjši avtobus 'trekking' podjetja *Peregrine*, kateri nas je vse potnike, ta dan namenjene v Himalajo, prepeljal v hotel, kjer smo dva dni prenočili in se srečali z našim voditeljem skupine, Nepalcem, Šerpom Dawom.

Povedal nam je o treku in o morebitnih težavah z višinsko boleznijo.

Pravi utrip mesta Kathmandu pa začutiš najbolje, če zapustiš stavbo in se z zarjavelim in razmajanim taksijem ali pa še bolj razjavelim in razmajanim avtobusom brez oken in vrat pelješ po cestah, med nenehnim trobljenjem, kjer je gneča in je vse dogajanje neverjetni kaos. Za približno 3 kilometre do centra mesta lahko porabiš več kot pol ure. Če se odločiš, da greš peš, prestopaš mnoga gradbišča in material, ki se razliva na nekakšen pločnik in cesto, med berači, otroci, in odraslimi, ki nenehno prosijo miloščine v ameriških dolarjih in se izogibaš potepenim psom, ki iščejo hrane med odpadki, razmetanimi ob zidovih in v cestnih kanalih.

In če kdo še kdaj hoče kritizirati električno napeljavo, si mora zagotovo to ogledati v Kathmandu, kjer so žice prepletene, povezane in zavite ena okrog druge, našteja sem jih kar več kot 30 v enem klopčiču, zveržene in zavite okrog droga.

Nedelja, 19. oktobra

(**Kathmandu**, glavni mesto Nepala, imenovan po pokitem Durbar središču - Kaasthamandap, 1360m)

Kremiranje mrličev - Hindu vere - v Kathmandu

Promet na cesti v Kathmandu

Električna napeljava v Kathmandu

Živžav na cesti, pa zelo malo semaforjev

Zgodaj zjutraj smo se odpravili z majhnim avtobusom in si ogledali mesto Kathmandu, ki šteje skoraj 1 milijon ljudi. Ogledali smo si največje Hindu svetišče in krematorijske prostore ob reki Bagmati, ki se izteka v sveto reko Ganges. Najprej mrliča umijejo, ga nadišavijo in zavijejo v barvno oblačilo, nato gredo z njim trikrat okrog gorišča in šele takrat je vse pripravljeno za sežig. Navadno prižgejo ogenj najbližji sorodniki – moški si morajo za to priložnost popolnoma obriti glave. Oblečeni so v bela žalna oblačila. Mesta sežiga se razlikujejo, glede na življenjsko premoženje in stan. Ko je obred končan, reka odplavlja ostanke. V zraku se mešata opojni vonj kadil in zažganega telesa.

Okolica Hindu templja *Pashupatinath* je polna prodajalcev barv, cvetja in drugih obrednih pripomočkov.

Sveti mož, ki tako sedi cele dneve, žena pa doma opravlja vsa dela

Molitveniki - ropotuljice: večkrat zavrtiš, bolj bodo molitve uslišane

Budistično svetišče - stupa v Kathmandu

Umetniki - za vsako sliko so potrebni tedni natančnega dela

Želite uporabiti internet?

Budistični predel mesta Kathmandu

Premožna hiša v budističnem predelu mesta Kathmandu

Ne manjkajo pa tudi hindujski sveti možje (sadhi), ki posedajo po stopniščih in za vsak fotografski posnetek zaračunajo nekaj rupijev.

Eden najbolj obiskanih simbolov mesta je tempelj *Swayambhunath*. Leži na vrhu strmega zelenega griča, zahodno od mestnega jedra. Posebnost templja so tudi opice, ki v velikem številu prebivajo v njegovi okolici in zabavajo obiskovalce, zato je dobil tudi vzdevek opičji tempelj. Vzhodno od Pashupatinatha leži budistično svetišče **Bodnath**. Tu je ena največjih stup na svetu in versko središče Šerp in nepalskih Tibetancev. V okolici templja je nekaj budističnih samostanov, zelo lepe tibetanske hiše, na vrhu nekaterih so lokali s terasami in lepim razgledom na celotni trg. Ne manjka trgovin s tibetanskimi spominki. Bodnath je duhovno zelo povezan z mislijo in delovanjem tibetanskega voditelja Dalai Lame. Ljudje so zelo prijazni, nasmejani in vedno so pripravljeni pomagati, predvsem turistom. Turizem je tudi glavni vir preživetja v Nepalju in so veseli vsakega turista.

Pred poletom z letalsko družbo Yeti Airlines

Pogled z letališča Lukla v dolino

Letalska steza v Lukli - zelo strma (skoraj ni treba zavor)

Avionček bo pristal

Nosač, z visoko naloženim tovorom, navadno bos, ali pa ima obute samo japanke

Tovorniki - tudi živali, ki imajo povsod prednost Budistični kraj molitve in čaščenja ob poti

Ponedeljek, 20. oktobra

Polet v **Luklo** in trek v **Phakding** (2652m)

Zgodaj zjutraj smo se odpravili na letališče, od koder nas je avionček za 20 potnikov odpeljal v gorski kraj Lukla (2886m), na višino slovenskega Triglava. Zanimiv je bil polet med vrhovi himalajskega pogorja in stevardesa, ki je ponudila vsakemu bonbon in vato za ušesa, da si zaduši ropot motorjev. Nahrbtnike smo držali v naročju in na aviončku ni nobenih varnostnih pasov. Piloti so izurjeni in pristali smo na letalski stezi, ki se vzpenja v hrib - skoraj ni bilo treba zavor, tako navkreber je letalska steza. (zgradil jo je s Šerpami Novozelandsčan Sir Edmund Hillary sredi 1960, po prvem vzponu na Mt Everest, ki je imenovan tudi **Bog neba** - Sveta gora Nepala, imenovanem po geodetu in zemljepiscu iz Walesa v Angliji, Georgu Everestu). Po ureditvi prtljage in naših nahrbtnikov, so se nosači z našimi torbami odpravili pred nami proti 3 ure oddaljenemu kraju Phakding. Po poti smo srečavali neštete trekerje, pa živali, ki so tovorile hrano in drugo opremo, ter veliko število nosačev z ogromnimi, tudi do 100kg težkimi tovari v koših na hrbtu. Prekoračili smo reko Dudh Kosi, ki je bila tako bistra, da bi jo lahko pil. Kar nismo mogli verjeti, da je to pritok reke, v katero so v Kathmandu pometali pepel sežganih mričev. Po okrepcilu, smo si ogledali okolico in se pripravili za naslednji del poti.

Pred prenočiščem - spali smo ves čas v spalnih vrečah

Pogled z ozke poti v dolino - pikice so hišice

Torek, 21. oktobra

Monjo (2835m)

Zgodaj zjutraj smo se odpravili na pot v Monjo – prečkali smo reko, spet srečali in se umikali mnogim nosačem, trekerjem in živalim s tovari, in prispeli do krajev Benkar, kjer so se nam prvič prikazali vrhovi Kusum Kanguru (6369m) in Thamserku (6623m). Zaradi aklimatizacije smo morali začeti počasi in ne hiteti v višave.

Sreda, 22. oktobra

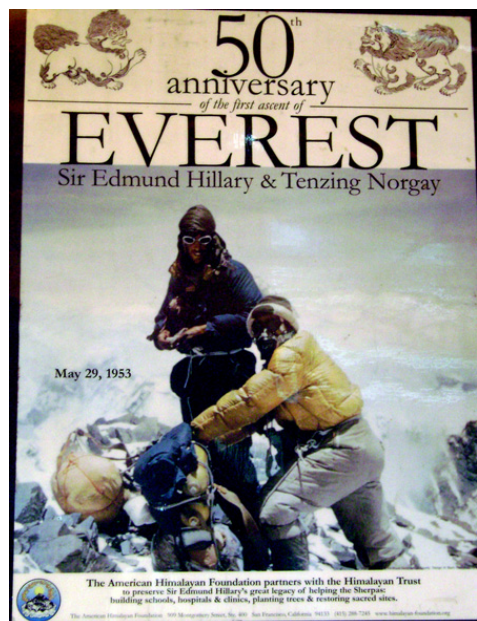
Namche Bazaar (3446m)

Ta dan je bilo že malo več hoje – malo navkreber, potem navzdol, čisto do reke, pa spet na vrh ob rekah Bhote Kosi in Dudh Kosi. Tudi visečih mostov ni manjkalo in kar čudno je bilo, ko so prečkale tudi živali, brez strahu, ne tako kot jaz, ko me je bilo kar strah tako visoko nad strugo. Živali imajo na visečih mostovih vedno prednost. Bili smo že več kot pol poti čez most, pa smo se morali vrniti, kajti živali ne znajo hoditi ritensko, mi smo pa lahko - tako je pravilo. In živali, krave in voli, imajo zelo dolge in ostre rogove - kdo bi se jim ne umaknil!

Po kakih treh urah hoje smo uzrli pred sabo vrhove Mt Everesta (8846m) in Lhotse (8516m), Nuptse (7861m) in Taweche (6542m). Namche Bazaar je kar veliko naselje, kjer so si tudi Tibetanci postavili mnoge stojnice s spominki in drugimi potrebščinami, med njimi tudi z oblekami, potrebnimi za visokogorje, in yakovimi zvonci. Otroci in mimoidoči so nas pozdravljali z nepalskim **Namaste!** – kar pomeni, da te z veseljem sprejmejo, da si dobrodošel.

Okolica Namche Bazaar in naše klimatiziranje - seveda, tudi malo počitka

Plakat plezalcev Sir Edmunda Hillaryja in Šerpe Tenzing Norgeya, ki sta prva priplezala na vrh Mt Everesta - ob 50 letnici podviga, v Muzeju Šerpe

Bio fižol na višini 3.446m

Pogled na Namche Bazaar

Plakat Slovenca, alpskega smučarja Dava Karničarja, ki je prvi na svetu smučal z Mt Everesta v dolino leta 2000. Plakat je v hotelu in restavraciji v Namche Bazaar. (moji sopotniki prej niso verjeli, da je Slovenec smučal z vrha Mt. Everesta, potem pa so čestitali.

Vegetarijansko kosilo in večerja vsak dan

Četrtek, 23. oktobra

Namche Bazaar

Ta dan nismo nadaljevali po poti naprej, temveč smo imeli aklimatizacijski dan: za ogled sončnega vzhoda smo se povzpeli na vrh Thami (3810m) do Everest View hotela – kar nekaj ur do vrha zaradi vijugaste poti in težkih nahrbtnikov, napolnjenih s tremi litri prekuhane vode; obiskali smo tudi središče narodnega parka in muzej Šerpov z razstavo njihovega življenja, flore in favne. Dan je bil kar prekratek za uživanje pogleda na zasnežene vrhove.

Petek, 24. oktobra

Tangboche (3875m)

Danes je pa šlo že bolj zares, saj smo hodili pred kosilom kar pet ur (veliko navkreber, veliko navzdol, v dolino, pa spet nazaj na vrh) do budističnega samostana, ki je bil obdan z Mt. Everestom in drugimi vrhovi. Po poti smo si lahko ogledali tudi nekaj ptic in drugih živali – obljubili so nam Danfe fazana, pa smo ga najbrž prepodili in se je skril. Popoldanski dvig je bil še bolj strm med smrekami, brinjem in rododendroni proti Tangboche.

Samostan je zgrajen v pravem pravljичnem svetu (situiran najvišje na svetu), visoko nad dolino, v naročju sneženih velikanov, kot Kantega (6799m), Ama Dablam (6812m, najlepša gora v tem delu) in seveda Mt Everest. Pri večerji sem slišala pri sosednji mizi slovensko govorico in sem se hitro srečala s tremi Slovenci iz Slovenije, ki so bili namenjeni v isto smer pod Mt. Everest. Marsikdo je imel po poti tudi malo problema s prebavo in meni se je to zgodilo ravno na tej višini. Pa so mi Slovenci rekli, da oni jemljejo „domača zdravila“. Naši skupini so šerpe zabičali, da nad 3.000m nadmorske višine nobenega alkohola. Vsi v naši skupini smo se tega držali. Seveda, Slovenci so rekli, da so izurjeni alpinisti in vedo kaj delajo. Zmenili smo se, da se bomo zjutraj skupaj slikali.

Menihi samostana pri srečanju

Glavni oltar v samostanski kapeli

Najpomembnejša žival na tej višini - yak, ki je najbolj zdrav nad 4.000m nadmorske višine (sicer bi mu bilo prevroče) - nismo pa imeli poguma, da bi pili yakovo mleko

Zlat kip Bude

Pa so vstali zdravi samo trije, eden od njih je bil hudo bolan. Nisem jih videla potem ne na poti do Base Campa, ne srečala na poti domov.

Včasih se morajo nekateri spustiti več kot 1.000 m nazaj v dolino in se tam ponovno klimatizirati, predno lahko nadaljujejo. Oba naša vodiča sta bila zelo stroga in mi smo lepo ubogali.

Niti eden od nas ni trpel za višinsko boleznijo. Se splača poslušati domačine, njihove pametne in nasvete iz izkušenj, ki dobro poznajo nepalsko klimo.

Sobota, 25. oktobra

Tangboche

Na programu smo imeli počitek in aklimatizacijo. Ha, aklimatizacijo smo že imeli, počitka pa bolj malo, kajti aklimatizacija je pomenil dvig na bližnji vrh, 600m višji od prenočišča, kar zahteven vzpon, potem pa še povratek – dobrih šest ur hoje. Steze so bile kamnite – malo podobne kozjim, z veliko stopnicami in skalami. Kako spretne so bile krave po stopnicah! Najbrž so se nam smejale, ko smo sopihali!

Tangboche samostan je bil ustanovljen v 17 stoletju - Lama Sange Dorjee, ki je prišel iz Tibetskega Rongphu samostana. Leta 1933 je potres uničil samostan, in je bil ponovno zgrajen leta 1989, poškodovan v požaru, popravljen pa leta 1992. Pot smo nadaljevali v Pangboche (3885m), kjer so nas pozdravili vrhovi Khumbiyu Lha(5761m), Ombigaicham (6340m), Tawoche Peak (6542m) in Arakamtse (6440m).

Naša skupina, v ozadju čudovita in nevarna gora Ama Dablam

Sušenje yakovih odpadkov, ki so glavna kurjava v mrzlih dneh in tudi energija za kuhanje.

Kar težko se je bilo ločiti od pogleda na goro Ama Dablam, a morali smo naprej, na naš cilj

Ali niso to planike? Tudi od blizu sem bila prepričana, da so planike. Samo, ne tako lepe kot slovenske!

Nedelja, 26. oktobra

Dingboche (4360m)

Tudi ta dan je bilo kar dobrih 5 ur hoje pred kosilom. V samostanu za nune, smo zvedeli, so nekoč imeli okostje legendarnega yetija (pol opica, pol človek). Po kosilu smo nadaljevali po strmi poti nad dolino reke Imja Khola, skozi kraj Orsho, spet prečkali reko in se ponovno vzpeli na ledeniške morene do kraja Dingboche. Mt Everest se nam je skrila ta dan za velikanom

Golden opportunity for chain smokers!
Do smoke win lots of prizes

1. First prize: - Death
2. Second prize: - Cancer
3. Third prize: - T.B
4. Fourth prize: - Ulcer (wound in intestine)
5. Fifth prize: - Asthma
6. Sixth prize: - Cough

Tickets available: - Nearest shop of your house

Minimum amount: - 1 Rupee

Chief Guest: - God of Death "Yamraj"

Sponsored by: - Tobacco manufacture company

**For more information please contact
the nearest hospital or medical**

Plakat na vratih v kočo Zlata priložnost za strastne kadilce: Prva - smrt; druga - rak, tretja - tuberkuloza, četrta - čir, peta - astma in šesta - kašelj.

Glavni gost - Bog Smrti - Yamraj

Za nekaj denarja se je vsak od nas lahko oprhal z vročo vodo - glej posodo na strehi. Moraš imeti pomočnika, da vodo vliwa nate iz lestve. Vsakdo to opravi zelo hitro, kajti zunanja temperatura je -10°C. In peč? Kakšna peč!! Saj smo vsi zelo utrjeni!

Veličastje gore Lhotse, ki je skrila naš pogled na Mt Everest

Led, led in spet z ledom pokrite gore. Naporna pot čez velike razpoke v ledu in med skalami.

Lhotse (8516m). Dospeli smo nad višino drevja, samo grmovje in nekaj trave je ostalo okrog nas. Nisem mogla verjeti očem, ko sem med travo in drugim zelenjem našla cvetje, zelo podobno slovenskemu encijanju: lepe modre barve, tudi listje je bilo podobno. Malo višje pa potem še večje presenečenje: planike, da, prave planike! Ne tako bele kot so slovenske, kajti planike v Himalaji so na stalnem udaru vetra in prahu, a bile so prave. Pa tako visoko: nad 4000m! Pred sončnim zahodom smo se namenili na vrh za aklimatizacijo, od koder smo imeli čudovit pogled na Ama Dablam v sončnem poljubu večera.

Veličasten je pogled na sedem tisočake - kakšno razkošje! In en sam oblček na nebu.

Ledene rože so nas vsako jutro pozdravile na oknih koč

Pogled na Mt Everest v ozadju

Ponedeljek, 27. oktobra

Dingboche

Na programu je bil počitek in aklimatizacija. Aklimatizacija že, a počitka bolj malo! Dingboche je kraj, ki je kot mozaik majhnih polj, zavarovanih s kamnitimi ograjami, ki varujejo krompir in ječmen pred ledenim vetrom in pred yaki. Da, krompir raste na višini 4360m! Polja so najbolj

plodna v monsunskem času, kadar pridejo tudi velike črede yakov, ki se pasejo v tem kraju. Yaki namreč ne prenašajo vročine (imajo zelo dolgo, toplo dlako) in so najbolj zdravi nad 4000m. Za polji se je proti nebu dvigal mogočni vrh Tawoche (6542m).

Popoldne – nič počitka, smo se odpravili na vrh Chukung (4780m), kjer je bil čudovit razgled na Lhotse na severu in na Island Peak (6133m) na sredi doline s piščalkastimi ledenimi stebri in vrhovi brez imen, za njimi pa peta najvišja gora na svetu, Makalu (8463m). Kdo bi še mislil na počitek, ko je bilo toliko lepote vseokrog!

Globoka razpoka v ledeniku - zelo nevarno - na poti do Base Campa

V najvišje zgrajeni gostilni na svetu nudijo kar veliko: telefon, sončno energijo za luči, sončno sobo, alpsko hrano, čiste spalnice, poštni servis, postojanko za kisik, odlično hrano, stranišče v notranjosti in celo prho z vročo vodo

Torek, 28 oktobra

Lobuche (4930m)

Tudi ta dan smo se nahodili skoraj 6 ur pred kosilom za vasico Pheriche Valley, se čudili vrhu Cholatse (6440m), ki se nagiba proti trekerjem. Proti severu se je dvigal Lobuche Peak (6145m) in snežena polja gore Cho La (5420m) dominirajo obzorje. Na višini 4620m smo prečkali Khumbu Khola v kraju Dughla, kjer so morene Khumbu ledenika, ki se vali v dolino izpod Mt Everesta. Po kosilu (spet makaroni, malo krompirja z nekaj zelenjave, vročo papriko in pravi čajem) smo se povzpeli po strmi, skalnati poti na vrh morene. Na vrhu je bilo veliko spomenikov, postavljenih v spomin vsem umrlim Šerpam in drugim plezalcem, ki so umrli na poti na Mt Everest v zadnjih 50 letih. Pogled na vrhove Pumori (7145m), Lingtren (6697m), Khumbutse (6623m) in preko meje v Tibet, Changtse (7550m), je čudovit – kar sapo ti jemlje od lepote in mogočnosti, le Mt Everest se skriva za hrbti gore Nuptse and Lhotse. Pozno popoldne (kar po 12ih urah hoje) smo prispeli v Lobuche. Vsa utrujenost te mine, ko vidiš to lepoto in mogočnost gora!

Sreda, 29. oktobra

Gorak Shep (5160m)

Danes smo začeli posebno zgodaj – vsepovsod okrog nas je bilo vse zmrznjeno, temperatura precej pod ničlo in občudovali smo trekerje in plezalce, ki so prenočevali v šotorih, prekritimi z ivjem in ledom. Okna so bila polna ledenih rož, skozi katera se je ponujalo sonce. Oblečeni smo bili v bunde in druga topla oblačila – kot medvedi smo izgledali. Pot v Gorak Shep nas je vodila po kar široki dolini, vzporedno s Khumbu ledenikom. Hodili smo, kot so nam Šerpe svetovali: bolj počasi, v enakomernem ritmu, kot je to potrebno na tej višini.

Malo smo že čutili, da je bilo težje dihati zaradi pomanjkanja kisika. Po Changri Nup ledeniku smo se večkrat vzpeli in se spet spustili med skalovjem in v peščeni ledeniški pesek v Gorak Shep. Pogumno smo koračili naprej in ledeniki so bodli v oči kljub sončnim očalam. Kanadčan Gordon, Avstralec George in jaz smo kar v redu prispeli do postojanke, Amerikanca Devina pa je višina mučila in je precej zaostal. Eden od spremljevalcev – Šerpa Ramesh ga je spremljal. Popoldne smo se vsi, razen Američana Devina, ki ni mogel nadaljevati, napotili v 3 ure oddaljeni Mt Everest Base Camp (5365m). Pot je bila naporna med skalovjem, ki je bilo razmetano po ledeniku in vsaka stopinja je bila počasna in preudarna, da nisi zletel v kakšno ledeno razpoko. Vendar, uspelo nam je – kakšno veselje in občutek zmage! Na poti smo velikokrat slišali grmenje, ko se je v vrhovih okrog nas utrgal sneženi plaz – nekaterih sploh videli nismo, slišali smo jih pa zelo dobro, le enega smo videli, ko je izgledalo, kot bi pol gore odneslo in se je snežni prah širil in dvigal vseokrog.

V Base Campu so bili postavljeni šotori korejske ekspedicije, ki se je pripravljala za vzpon na vrh Mt Everesta ali Sagarmathe, kot ga imenujejo Nepalci, na nevarne ledeniške prehode in dolgotrajno in utrudljivo plezanje.

Z nasmehi – sigurno prav do ušes – smo se vrnili do postojanke Gorak Shep. Kakšno doživetje! Kakšen uspeh! Kar pelo in igralo nam je v prsih od sreče. Enkrat v življenju biti tako blizu najvišje gore na svetu, blizu gore, ki se – tako mnogi verjamemo – s svojim vrhom dotika modrega neba.

Pozdravljena, najvišja gora sveta! Pozdravljena in spoštovana..

*Mt Everest Base Camp, 5.365m nadmorske višine.
Vidijo se šotori korejske plezalne ekspedicije*

KONČNO, BASE CAMP!

Mt Everest Base Camp. Draga, zmagoslavna. Bilo je samo -15°C , z močnim vetrom, pa nas od veselja in navdušenja ni prav nič zeblo. V ozadju, skoraj na ledeniku, šotori korejske ekspedicije

Kanadčan Gordon, Draga in Avstralec George - uspeli smo, koliko veselja!

Vsi smo bili hvaležni, da nam je bila dana moč in možnost, videti tega velikana, krono sveta, Boga neba, ki se je za nekaj časa v Base Campu skrila za hrbtom gore Nuptse.

Naslednje jutro se je še v temi Kanadčan Gordon, edini od naše skupine, povzpel še na **Kala Patar** (5630m), kjer je dočkal prve sončne žarke, ki so poljubljali vrh Mt Everesta, drugi smo pričakali sonce malo nižje – bilo pa je samo -23°C .

Četrtek, 30. oktobra

Na poti v dolino smo pa kar hiteli. Hodili smo 12 ur do kraja Pangboche, si obenem ogledali bolnišnico v *Periche* in vreme se nam je ta dan spremenilo: od, do sedaj čudovitih, sončnih, popolnoma čistih juter, do nizkih, težkih oblakov, ki so se v močnem vetru podili od vrha do vrha, in začelo je snežiti. Ob večerih so po postojankah malo zakurili v jedilnici. Kurili so z yakovimi odpadki – Budisti namreč ne verjamejo v sekanje dreves in uporabijo les le, kadar drevo samo pade.

Večkrat smo po poti videli tudi otroke, ki so v koše na hrbtih, po končanem pouku v več kilometrov oddaljeni šoli (seveda vse peš, na tej višini ni nobenega kolesa ali avtomobila!), nabirali s poti, in z okoliških hribov, yakove odpadke, katere so potem sušili in spravili ob hišah za mrzle dni.

Za razsvetljavo v planinski koči se uporablja sončna energija – če pa čez dan ni sonca, prava smola, bo pa treba uporabiti svojo svetilko, elektrike ta večer ni!

Petek, 31. oktobra

Veliko lažje in hitreje je bilo spuščanje nazaj v dolino, oziroma v več dolin: spet navkreber, pa navzdol, spet navkreber in spet navzdol po ozkih stezah nad dolinami, kjer so se vijugale čiste, zelenkasto mlečne reke.

Vso pot so nas pozdravljali vrhovi in poslavljali smo se od njih – morda jih nikoli več v življenju ne bomo videli tako blizu!

Kmalu so nas spet pozdravila drevesa, saj smo se kar hitro spuščali in v 10 urah hoje smo se spustili do Namche Bazaar, na višino 3440m. Za dihanje zelo v redu, kar odpočili smo si, ko ni več tako tiščalo v prsih zaradi pomanjkanja kisika.

Sobota, 1. novembra

Tudi navzdol nismo smeli hiteti in smo ta dan ostali na isti višini. Vso pot smo bili hvaležni za varno vodenje naših Šerp – voditelja Dawe in spremljevalcev Nime in Ramesha, ki so skrbeli, da je naša pot bila varna. Premišljevala sem o nepalskih - himalajskih veličastnih očakih in primerjala sem vrhove s slovenskimi gorami. Moram reči, da so himalajski vrhovi mogočni, tako zelo visoki, zelo lepi – saj jih kar požiraš z očmi, a slovenski vrhovi so lažje dostopni, saj v parih urah prideš v skalovje in v naslednjih urah že priplezaš na vrh.

V Himalaji smo bili na višini 5365m, pa ni bilo še nič plezanja, šele potem se začne resno plezanje za plezalce, ki želijo osvojiti velikane. Če nisi izurjen in izkušen plezalec, so ti gorski vrhovi v Himalaji nedostopni – slovenske vrhove gora pa smo si mnogi že lahko osvojili.

Nedelja, 2. novembra

Tudi pot navzdol je bila utrudljiva: mnoge stopnice, skale, grušč, viseči mostovi, dvig in spet spuščanje – ure in ure. Ta dan smo poslednjikrat videli vrh Mt Everesta v daljavi.

S pogledom smo se poslovili od mogočnega velikana.

Spustili smo se do kraja Phakding, že na višini 2652m. Kakšna razlika v dihanju!

Ponedeljek, 3. novembra

Pa spet malo navkreber. Prispeli smo v kraj Lukla (2868m) in popoldne smo bili povabljeni v dom Šerpe Nime, kjer smo bili zelo ljubeznivo in prijazno sprejeti s skodelico čaja. Zvečer smo skupaj praznovali naš podvig: Šerpe, nosači in mi, kot skupina. Podarili so nam posebne rute - šale v zahvalo za naše zaupanje.

Naša skupina in Šerpe (od leve proti desni): Avstrelec George, Kanadčan Gordon, Šerpa Dawa, Draga, Amerikanec Devin in Šerpi Ramesh in Nima, na letališču Lukla pred vrnitvijo v Kathmandu

Torek, 4. novembra in sreda, 5. novembra

Morali bi odleteti z aviončkom iz letališča Lukla, enega najtežje dostopnih letališč na svetu, v Kathmandu, pa nam je polet preprečila gosta megla, ki se je vlekla po celi dolini, visoko v gore. Noben avion ni mogel ne pristati, ne odleteti. Prav tako je bilo tudi naslednji dan.

Četrtek, 6. novembra

Končno se je megla toliko dvignila, da so prileteli aviončki *Yeti* in smo se po prerivanju na letališču končno lahko vrnili v Kathmandu in v zadnjem trenutku ujeli avion za Singapore in potem za Melbourne.

Celotno potovanje in hoja v Nepal, v Himalaji - enkratno, edinstveno; bili smo bogatejši za veličastje gora, a lepo se je bilo spet vrniti domov in objeti ljubljene domače.

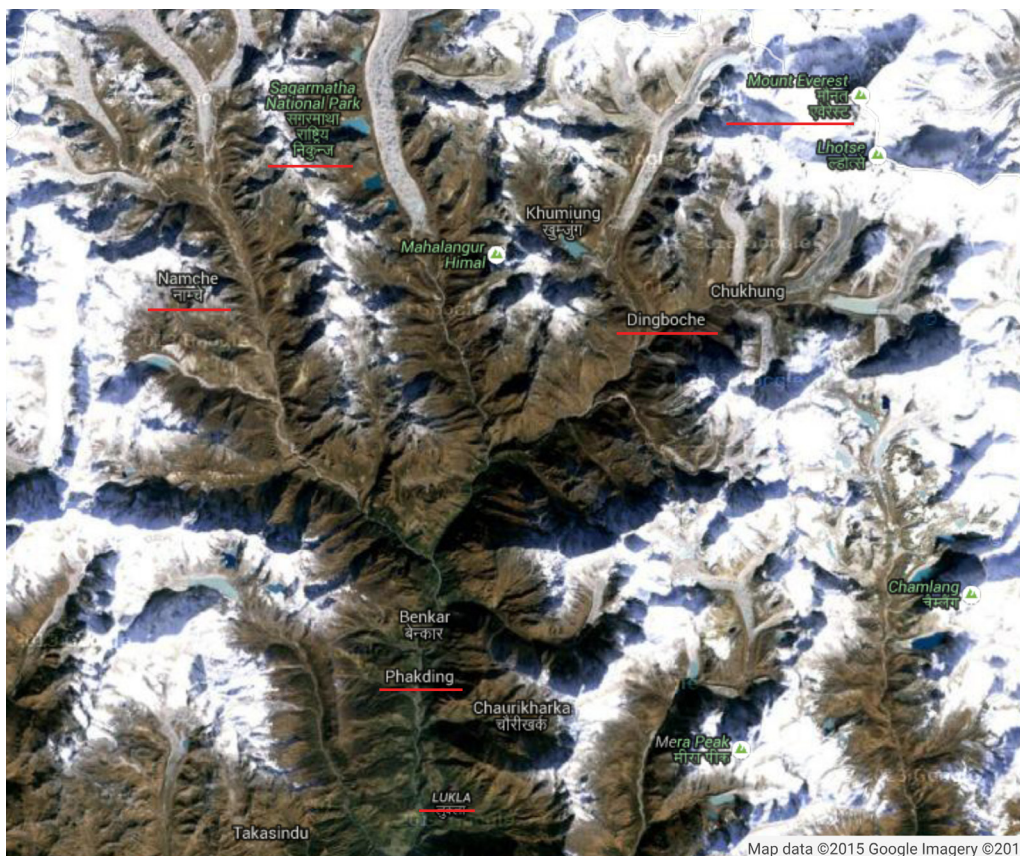

Uradna zgodovina ne pušča dvoma: 29. maja 1953 sta Novozelandski Edmund Hillary in Šerpa Tensing Norgay kot prva človeka v zgodovini osvojila najvišjega med najvišjimi očaki, goro Mount Everest, visok 8848 metrov. Njun uspeh je naletel na mednarodni odmev in še v času svojega življenja sta postali pravi legendi.

Vir: <http://www.zurnal24.si/dvom-v-resnico-o-mount-everestu-clanek-53247>

Kje najdemo te visoke gore?

Gora	Višina	Predel	Se nahaja
Mount Everest (najvišji)	8,848 m	Khumbu Mahalangur	Solukhumbu predel, Sagarmatha zona (Nepal - Kitajska meja)
Kangchenjunga (3. najvišja)	8,586 m	Severna Kanchenjunga, Taplejung predel,	Mechi zona (Nepal Sikkim meja)
Lhotse (4. najvišja)	8,516 m	Everest skupina , Solukhumbu predel,	Sagarmatha zona (Nepal - Kitajska meja)
Makalu (5. najvišja)	8,462 m	Makalu Mahalangur ,Sankhuwasabha predel,	Kosi zona (Nepal - Kitajska meja)
Cho Oyu (6. najvišja)	8,201 m	Khumbu Mahalangur, Solukhumbu predel,	Sagarmatha zona (Nepal - Kitajska meja)
Dhaulagiri (7. najvišja)	8,167 m	Dhaulagiri	Myagdi District, Dhawalagiri zona
Manaslu (8. najvišja)	8,156 m	Mansiri	Gorkha District / Manang predel, Gandaki zona
Annapurna (10. najvišja)	8,091 m	Annapurna, Kaski predel,	Gandaki zona / Myagdi District, Dhawalagiri zona

Google zemljevid - satelitska slika Mt Everest predela Himalaje
Rdeče podčrtani kraji so bili naša smer pohoda.

*Sončni vzhod - Mt Everest - pogled iz gore Kala Pattar (5630m)
(foto - Gordon)*

Adijo, Mt Everest!

*Gore so vselej čiste.
Kot žareče plamenice sijejo vzvišeno prek vseh časov.*

*Tudi tedaj, ko ne bo nikogar več,
ki bi iskal skritih svetišč,*

kjer le tišina šepeta

*France Avčin: **Kjer tišina šepeta**, 1967*